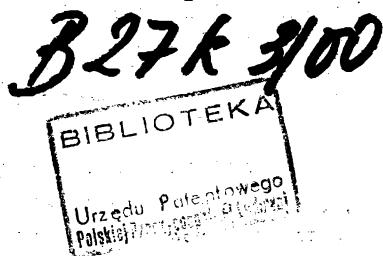

Opublikowano dnia 15 listopada 1956 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 39318

Kl. 38 h, 2/01

Bolesław Janowski

Warszawa, Polska

Środek do zapobiegania pękaniu i paczeniu się drewna

Patent trwa od dnia 22 grudnia 1954 r.

Wynalazek dotyczy środka do zapobiegania pękaniu i paczeniu się drewna oraz do zmniejszania jego napięcia powierzchniowego.

W gospodarce drewnem użytkowym powstają, jak wiadomo duże straty powodowane pękaniem i paczeniem się drewna i to zarówno przy jego wysychaniu, jak i wskutek działania na niego zmian atmosferycznych. W celu zabezpieczenia drewna przed skutkami nadmiernego wysychania tj. przed jego pękaniem i paczeniem się, drewno to jest do tychczas pokrywane wodnymi, emulsyjowymi lub olejowymi impregnatami. Zabezpieczenie to, które zależy zresztą od działania kapilarnego, nie jest dostateczne i nie chroni drewno ani przed pękaniem ani też paczeniem się. W celu zaradzenia tym niedogodnościom próbowano zwiększać wspomniane działanie kapilarne zarówno przez odpowiedni dobór składników środka impregnacyjnego, jak i przez podwyższanie temperatury tego środka w chwili jego stosowania, co jednakże również nie daje zadowalających rezultatów, przy czym przy impregnatkach w postaci roztworów wodnych wyniki są wręcz negatywne.

Stwierdzono obecnie, że przy dodaniu do znanych środków stosowanych do impregnacji drewna zna-

nych żwiliaczy, używanych w przemyśle włókienniczym, uzyskuje się znaczne zmniejszenie powierzchniowego napięcia drewna i zapobiega się jego paczeniu i pękaniu. Wynalazek niniejszy polega na dodaniu właśnie tych znanych żwiliaczy, zwłaszcza nekalin S, i podobnych środków pianotwórczych, będących przeważnie pochodnymi sulfonowymi związków aromatycznych, jako domieszki do znanych impregnatów drzewnych, w szczególności posiadających właściwości grzybobójcze.

Okazało się, że dobre wyniki uzyskuje się przy dodaniu do tych impregnatów nekalin S w ilości 0,5 – 2%. Wspomniane żwiliacze, stosowane do tychczas tylko w przemyśle włókienniczym mogą być w myśl wynalazku dodane do impregnatów niezależnie od ich postaci, tj. niezależnie od tego czy są one wodnymi, emulsyjowymi czy też olejowymi roztworami.

Środek według wynalazku z jednej strony pozwala na znacznie większe i bardziej równomierne przenikanie impregnatu w głąb drewna, z drugiej zaś strony powiększa wybitnie własności żwiliżania przesyconej impregnatem warstwy drewna i tym samym zapobiega jego pękaniu i paczeniu się.

Należy zaznaczyć, że wspomniane zwilżacze są łatwo rozpuszczalne zarówno w wodzie jak i w olejach węglowodórnych oraz w alfachloronaftalenie, wskutek czego nadają się do stosowania ich we wszystkich znanych dotychczas środkach do impregnacji drewna.

Zastrzeżenia patentowe

1. Środek do zapobiegania pękaniu i paczeniu się drewna, znamieny tym, że stanowi go mieszanina dowolnego środka do impregnacji drewna, najkorzystniej o własnościach grzybobójczych,

- i dowolnego zwilżacza, stosowanego w przemyśle włókienniczym, w szczególności nekalinę S.
2. Środek według zastrz. 1 znamieny tym, że zawiera zwilżacz lub zwilżacze w ilości 0,5–2%.
3. Środek według zastrz. 1, 2, znamieny tym, że zawiera czynnik pianotwórczy.
4. Środek według zastrz. 1–3, znamieny tym, że zawiera pochodne sulfonowe związków aromatycznych.

Bolesław Janowski

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych